neq; pro supplicio pauet. Itaq; quo minus se q̄
tur gloriam eo magis super eam imminet. Nam
qui gloriam requirunt hijs ea merces presen
tium vmbra futurorū est. que impediat vitam
eternam. Quod in euangelio scriptū est. Amē
dico vobis perceperunt mercedem suam. De
hijs scilicet. qui velut tuba canenti vulgare li
beralitatem suam quam faciunt circa paupes
gestiunt. Similiter et de ieiunio. quod ostenta
tionis causa faciunt. Habent inquit mercedem su
am. Honestatis igitur. est vel misericordiam fa
cere vel ieiunium deferre in abscondito. vt mer
cedem videaris a solo deo tuo querere. non eti
am ab hominibus Nam qui ab hominibus que
rit habet mercedem suam. Qui autem a deo ha
bet vitam eternam quam prestare non potest
nisi auctor eternitatis. Sicut illud est Amen di
co tibi. hodie mecum eris in paradiso. vñ expsi
sius scriptura vitam eternā appellauit que sit
beata. vt non hominum opinionibus estiman
dum relinqueretur. sed dīno iudicio committetur.

Capitulum secundum.

Itaq; philosophi vitam beatam. Alij
in non dolendo posuerunt vt Jheroni
mus. Alij in rerū sciētia vt herillus. Qui au
dies ab Aristotile. a theofrasto mirabiliter lau
datā eē rerū sciētiā. solam eam quasi summum

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-465/0114
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG